

ГЛАВЯ ВГ'.

БЮИСТИННХ НЕ МЕ ПОЛЗУ-
ВА ДА СЕ ПОХВАЛИМъ: Защо то
ЩЕ ДА ДОЙДЕМъ ВЪ ВИДѢНІА
И ЩКРОВЕНІЯ Г҃ДНИ.

2 Знамъ человѣка во Хрѣта,
които, предъ четырнаде-
сать години быдѣ гробнатъ
до трѣто то нѣбо (съ тѣло
то ли, не знамъ: илѣ безъ
тѣло то, не знамъ: Бѣзъ
знае):

3 И знамъ, защо той че-
ловѣкъ (а съ тѣло то ли,
илѣ безъ тѣло то, не знамъ,
това Бѣзъ знае):

4 Гробнатъ є быль въ рай,
и чудъ є неизбреченны аг-
мы, които не є возможно
да изговары человѣкъ.

5 За таковъ человѣкъ ще
да се похвалимъ: а за сїеке
не щемъ да се похвалимъ,
самъ за мой те немоци.

6 И иако быхъ поискалъ да
се похвалимъ, не быхъ быль
безъменъ: защо истина
ще да речемъ: но вардимсе да
не бы помыслилъ иѣкой за
мene побече ѿ кѣлкото ме-
глѣда, и ѿ кѣлкото слѣша
ш мene.

7 И да не быхъ преъвозно-
сий въ зѣради премноги те
щкровенія, даденъми быдѣ
щстенъ на тѣло то ѿгелъ
татанинскій, да ме мжчи,
за да се не преъвозносимъ.

8 И трипжти молихъ Г҃да
за него, да семахъ ш мene.

9 И рѣче ми: стыга ти моя
благодать: защо сила
та моя въ немоци се совер-
шава, сладкѡ прочее ще да
се всѣи въ мене сила та
Хрѣтова.

10 Затова самъ благодѣ-
ренъ въ немоци те, въ по-
хвалнїя та, въ бѣди те, въ
изгнанїя та, въ оутѣсненїя
та за Хрѣта: защо кога-
то самъ немощенъ, тогава
самъ силенъ.

11 Быдохъ безъменъ съ
хвалбата си: новыеме по-
нидихте, защо вѣше трѣ-
буваше да ме хвалите: по-
нѣже въ нишо не истанахъ
назадъ ѿ пѣрви те ѹпосто-
лы, иако и да не самъ нишо.

12 И знакове те на-моѣ то
ѹпостолство быдоха пока-
зани (въ мене) предъ васъ
со всако терпѣнїе, со зна-
менїя и чудеса, и силы.

13 Защо въ кое иѣшо
вѣше быдохте по болни ѿ
арбги те церкви, ѿ свѣти-
това, що то азъ самъ не самъ
ви досадилъ; простите ми
така неправда.

14 И то и трети путь самъ
готовъ да дойдемъ кодъ
васъ, и не щемъ да ви до-
садимъ: защо не искамъ
 ваши те (вѣши), но васъ:
понѣже не са дложни чада
та да сокиратъ имѣнїе за
родители те, но родители
те за чада та.